

Čj. UOOU-01515/16-3

PŘÍKAZ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 2 odst. 2 a § 46 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, vydává dne 16. února 2016 v souladu s § 150 odst. 1 správního řádu tento příkaz:

Je prokázáno, že účastník řízení: Bytové družstvo Žerotínova 355/44, se sídlem Žerotínova 355/44, 405 02 Děčín, IČ: 27282562, v souvislosti s provozováním kamerového systému na adrese svého sídla, jako správce osobních údajů podle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., v době minimálně od 5. února 2015 do 25. ledna 2016 nezajistil, aby při provozování kamerového systému byly pořizovány elektronické záznamy o přístupu k osobním údajům, tzv. logování přístupů,

čímž porušil povinnost stanovenou v § 13 odst. 4 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost správce pořizovat v oblasti automatizovaného zpracování osobních údajů elektronické záznamy, které umožní určit a ověřit, kdy, kým a z jakého důvodu byly osobní údaje zaznamenány nebo jinak zpracovány,

a tím spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb., neboť nepřijal nebo neprovedl opatření pro zajištění bezpečnosti zpracování osobních údajů, za což se mu v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá

pokuta ve výši 4.000 Kč
(slovy čtyři tisíce korun českých)

a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč,**

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO účastníka řízení, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Podkladem pro vydání příkazu je kontrolní protokol čj. UOOU-10805/15-22 ze dne 15. ledna 2016 pořízený podle zákona č. 101/2000 Sb. a zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), inspektorem Úřadu pro ochranu osobních údajů

PhDr. Petrem Krejčím v rámci kontroly provedené u účastníka řízení ve dnech 8. října až 16. prosince 2015.

Z výše uvedeného spisového materiálu vyplývá, že účastník řízení provozoval kamerový systém se záznamem, a to minimálně od 5. února 2015, kdy bylo Úřadem pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) zjištěno, že byl záznam z kamerového systému předán Policii České republiky kvůli krádeži jedné z kamer.

Dále z kontrolních zjištění vyplývá, že přístup do záznamového úložiště je chráněn přístupovým jménem a heslem, přičemž přístup do systému mají pouze dvě osoby; předseda představenstva ... a člen představenstva ... . Tyto osoby se do systému přihlašují svým uživatelským jménem a heslem. Od měsíce října 2015 začal účastník řízení vést o přístupech do kamerového systému knihu, do níž se zaznamenává důvod prohlížení záznamů, datum a čas, podpis a případně, že byl záznam poskytnut k vyšetření incidentu, komu a kdy byl předán. Ze zápisu v knize je patrné, že přístup k záznamům z kamerového systému byl již před účastníkem řízení tvrzeným zavedením knihy, a to konkrétně dne 5. února 2015 v souvislosti s krádeží jedné z kamer, která byla součástí jím provozovaného systému. Kamerový systém, jak vyplývá ze shromážděného spisového materiálu, nedisponuje funkcí pořizování elektronických záznamů o přístupu k pořizovaným záznamům, tzv. logů. ... v rámci ústního jednání prohlásil, že do záznamového zařízení nevstupuje za účelem bezdůvodného sledování obyvatel bytového domu. ... ve svém písemném vyjádření uvedl, že do dne odeslání vyjádření, tj. do dne 22. října 2015, nevstoupil do záznamového zařízení.

Dne 4. února 2016 bylo Úřadu doručeno vyjádření účastníka řízení k protokolu o kontrole, ve kterém uvedl, že z důvodu zajištění bezpečnosti zpracování osobních údajů byla dne 25. ledna 2016 u kamer vypnuta funkce záznamu až do doby, kdy bude záznamové zařízení vyměněno.

Podle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb. je správcem osobních údajů subjekt, který určuje účel a prostředky zpracování osobních údajů a odpovídá za něj. Účastník řízení, jak vyplývá z výše uvedeného, jednoznačně určil účel a prostředky zpracování osobních údajů, prováděl zpracování a odpovídal za ně, byl tedy ve vztahu k osobním údajům shromážděným prostřednictvím tohoto systému jejich správcem, a odpovídal i za dodržení veškerých povinností stanovených tímto zákonem.

Jednou z těchto povinností správce osobních údajů je povinnost stanovená v § 13 odst. 4 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., tedy, povinnost správce v oblasti automatizovaného zpracování osobních údajů pořizovat elektronické záznamy, které umožní určit a ověřit, kdy, kým a z jaké důvodu byly osobní údaje zaznamenány nebo jinak zpracovány. Ze spisového materiálu vyplývá, že kamerový systém účastníka řízení nebyl funkcí logování vybaven, přičemž účastník řízení zavedl k výše uvedenému účelu knihu, do které měly být záznamy o přístupu zapisovány.

Způsob zaznamenávání kdy, kdo a z jakého důvodu do záznamového zařízení vstoupil prostřednictvím knihy, kterou za tímto účelem účastník řízení zavedl, jednoznačně nenaplnuje podmínku spočívající v elektronickém pořizování záznamů (logů), jak stanovuje příslušné ustanovení zákona. Pravdivost záznamů z knihy není možné nijak ověřit a současně nelze ani vyloučit, zda oprávněné osoby k záznamům nepřistupovaly i v jiných případech.

Správní orgán považuje ve smyslu § 150 odst. 1 správního řádu skutkové zjištění za dostatečné a na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že účastník řízení porušil svým jednáním povinnost stanovenou v § 13 odst. 4 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost správce pořizovat v oblasti automatizovaného zpracování osobních údajů elektronické záznamy, které umožní určit a ověřit, kdy, kým a z jakého důvodu byly osobní údaje zaznamenány nebo jinak zpracovány.

Při stanovení výše sankce bylo z hlediska závažnosti jednání přihlédnuto jako k přitěžující okolnosti k době trvání protiprávního jednání, neboť nemožnost určit a ověřit, kdy, kým a z jakého důvodu bylo na osobní údaje v záznamovém zařízení nahlíženo, trvala po dobu cca jednoho roku. Jako polehčující okolnost hodnotil správní orgán skutečnost, že riziko neoprávněného zpracování údajů je sníženo tím, že přístup k záznamům měly pouze dvě osoby a že byla zavedena jiná opatření (kniha přístupů), která však nemůže požadované opatření nahradit.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu, který správnímu orgánu ukládá povinnost uložit paušální částkou náhradu nákladů řízení účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, kterou se stanoví paušální částka nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto příkazu.

Poučení: V souladu s § 150 odst. 3 správního řádu lze u oddělení správních činností, které příkaz vydalo, proti tomuto příkazu podat ve lhůtě 8 dnů ode dne jeho doručení odpor, kterým se příkaz ruší a řízení pokračuje.

Příkaz je doručen dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání příkazu do datové schránky.

Praha, 16. února 2016

otisk
úředního
razítka

Vanda Foldová
vedoucí oddělení správních činností